

ԿՐԹԱԿԱՆ ՆՈՐ ԺՐՋԱՆԸ

Բ.- ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ ՍՏԱՅՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Անցեալ թիւով մենք տուինք մեր վարժարաններու նիւթական մտահոգութեան բաժինը իր ընդհ. գիծերուն մէջ, գծելով նաև յառաջիկային հետապնդելիք ընդհանուր ուղին, որպէս նուազագոյն վնասով անցնելու միջոց, ներկայ տնտեսական ծանր տագնապին, մտահոգութեամբ ամէն բանէ առաջ վարժարաններու կանգուն անախտ խնդրով Այսօր մեր ակնարկը ուղղուեց կրթական ուսումնական բաժնին վրայ, որը նիւթականին չափ, թերևս ատկէ աւելի ծանր ազդեցութիւնը կրած է մեր ազգային տնտեսական վիճակին:

Հակառակ այն իրողութեան որ վարժարաններու մէջ քանին տարիներ շարունակ չունի ուսուցչական կազմով կը կառավարուին: ու կը դատարարուին, սակայն չեն ստացած կայուն ու վերջնական ձև մը, որովհետև հոն գործող այդ պայտօնէութիւնը չէ կապուած ազգային հեղինակութեան մը, որ լաւ կամ գէշ ըսելի իր վերջնական խօսքը այդ ուսուցչներու մասին և դանտը դուրս քաշել իրենց անորոշ գրութեանն: Իւրաքանչիւր տարուայ վերջը ուսուցչները պայմանագրուելու տագնապ մը կ'անցնեն, ենթակայ Հոգաբարձութեան կամ Թաղական Խորհրդի տրամադրութիւններուն և առձեռն գնահատանքին, որը կրնայ յաջող տարիլ: Գոյնուրիլ:

Հեղինակութեան այս պակասը և վճռական խօսքի բացակայութիւնը, կ'ստեղծէ շատ բնական կերպով տնավարի վիճակ մը, ուր լաւ ու գէշ չըլլալու մտահոգութիւնով և կամ անձնական ու այլ նկատուածներով կարողութիւնն ու արժէքը կ'ստորադասուին պիտակ ու խնդիր չհանելու հոգեբանութեան: Այս է պատճառը որ տարիներ շարունակ միևնոյն վարժարանի պահպաններ կրթական ու ուսումնական հողի վրայ կը մնան չարազգրուած: Այս ուղղութեամբ բաւական է քննութեան ենթարկել մայրենի լեզուի դասաւանդման պարագան մեր նախաձեռնարաններու մէջ, որուն թերին ու անբաւականութիւնը կրնայ հարուածել ու նսեմացնել վարժարանի ամբողջական արդիւնքը:

Ոչ մէկը մեր նախակրթարաններէն չունի իր մայրենի լեզուի բաւարար դասաւանդութիւնը, որ ամբողջութեամբ յանձնուած ըլլայ հայերէնին և հայ գրականութեան տիրացած ուժերու: Այս դեռ բաւարարութեան համար է, որ մասնակի կերպով կը լրացուի. կան և շատեր, որոնք չունին այդ մասնակի լրացումը և ուր վերէն վար հայերէնի տեղ կը դասաւանդուի հայերէնի նմանող լեզու մը, անելի մատնելով աշակերտը:

Ասոր վրայ եթէ աւելցնենք այն որ միւս նիւթերը աւանդող ուսուցչներու հայերէնն ալ թոյլ է, ընդհանուր վիճակը պարզ կ'ըլլայ: Մայրենի լեզուի թողուցած հետքը աշակերտի հոգեկան կեանքի ու նկարագրի կազմութեան վրայ կարելի չէ ըմբռնել ընել տալ նիւթական մտատարածման համար իրար ջոկ ըրելուց ամբողջութեամբ անտարբայ անոնց համար իսկ հասկնալի պետք է ըլլայ այն, թէ՛ որքան մէկը սորվելու և իր սորվածը արտայայտելու համար պէտք ունի լեզուի մը հիմնական իւրացման, որը պէտք է ըլլայ մայրենի լեզուն: Առանց այդ լեզուի իւրացման միւս ծանօթութիւններն ու գիտութիւնները կը մնան աշակերտի համար օգէն կախուած նիւթեր միայն: Յառաջիկայ վարժարանական շրջանին նախակրթարաններու ղեկավար մարմիններուն կը մնայ վերադասաւանդման ենթարկել իրենց խնամքին: Երբեք ուսուցչներու վարժարանի մայրենի լեզուի դասաւանդութիւնն և անհասարակ ուսուցչներու հայերէնի պատրաստութիւնը և զայն դնել ցանկալի հողի վրայ: Ազգային որևէ հեղինակութիւն, առաջին հերթին այդ մտահոգութեամբ է որ պիտի մտնէ մեր վարժարանները: Եւ այս ոչ միայն մղուած հայրենասիրութենէ և ազգային նկարագրի թելադրանքէն, այլ ուսման և դաստիարակութեան իւրացումը տեսակետէն: Այս դեռ հայերէնի մասն է, որ մէկ դուրս կան դեռ բազմաթիւ նիւթեր որոնք թերին են և կամ միանգամայն անտեսուած, և որոնք կը պահանջեն հեղինակաւոր մարմին մը դասաւորուած աշակերտներն ու կարգադրութիւնները:

Մայրենի լեզուի խնդրէն զատ կայ և ուրիշ պարագայ մը, որ Ազգային Առաջնորդարան և Վարչութիւն պէտք է անմիջականորէն նկատի առնեն: Վերջնական երեք տարիներու անկազմակերպ վիճակը, ասորի բեղած է, որ ուսուցչի անուշով վարժարաններէն ներս մտնեն այնպիսիներ, որոնք ուսումնական բացարձակ անպատրաստութեան արտայայտման արդիւնքն այնպիսի պատկեր մը ունին և կամ թըռչուածութեան որպէս վերջին կայան ափ առած են թաղային վարժարանի մը դուռը: Այդպիսիներուն Առաջնորդարան թէ ազգային մարմիններ միանգամաբար պէտք է ճամբայ տան, մասնակցներու մէջ կրթութեան և ուսման եռանդը շխտակալելու և որ աւելին է զանոնք իրարմէ փրկելու համար: Ազգային Առաջնորդան, մարմիններ թէ գիտակից անհատներ պէտք է լուրջ խորհրդակցութեան հարցը, նիւթ դարձնեն այդ ձև ուսուցչներու հարցը, որպէսզի մեր անմեղ մասնակցները զանտուր զանտուր ընդհատ զործերու, որպէսզի մեր անմեղ մասնակցները ազատուին զանոնք տեսնելու և լսելու դժբախտութենէն:

Ուսուցչական պայմանագրութիւններու ընթացքին մարմինները պէտք է նկատի առնեն ուսուցչի ներկայ բարոյական և ուսումնական վիճակի բաւարարութիւնը և կամ ստիպողականութեան պարագային անոր սորվելու ընդունակութիւնը և յարմարութիւնները որ պարզապէս յարմար ուսուցչներուն պէտք է պարտաւորել դարձնել կարգաւոր և իրենց մշակուած:

ԳԻՆԱՐԳԵԼՈՒԹԵԱՆ ՕՐԵՆՔԻՆ
Ճ Գ Ն Ա Ժ Ա Ս Ը

«Գողցում գործեր անուշ կ'ըլլան» և զաղանի հացը համով կ'ըլլայ: Աստուծոյ զորութիւնը այս խօսքը իր կատարելագործութեան և հաստատութեան կը գտնէ Միացեալ Նահանգներու մէջ ուր ասան և երկու տարիներէ ի վեր շարունակ կը տիրէ. այսինքն ոգիւնք ամէն տեսակ ընդհանրու պատրաստութիւնը կամ ներմուծուած, վաճառուած և գործածութիւնը օրէնքով արգիւրուած է: Սոյն օրէնքն ալ երկրի սահմանադրութեան մէջ ծանօթ է իր բնութեանը և ժողովրդի բարեփոխութեանը: Վերջին օրէնքը:

1920 Յունվար 17ին գինարգելութիւնը ընդարձակ երկրին մէջ ծաղիկ միւսը կը կիրառուէր խորհրդարանի վարչապետի որ Կառնոյ խառնուրդը որդիները ծափ կը զարնէին: Երբ արկածութեան այս մեծ յաղթանակէն զինուզած: Ամերիկան արդարև նպատակաւոր աշխատանքն այսպիսի փոռուոր օրինակ մը առած ըլլալուն համար և ժողովրդի բարեփոխութեանը ամենուրեք խոր չուշէ մը կ'անտեսէ հաստատուելով թէ հեղինակութիւնը ըրող կառավարութիւնները գինարգելութիւնը օրէնքով իրենց քաղաքացիներուն պարտադրելով: Բազմի անտեսները միանգամ ընդմիջ պիտի փակուէին: Այլընտրանքով անտեսութեան իւրաքանչիւր իշխանութիւնը, Սքանախի նախագահի կ'ընդունէին: Երբ արկածութեան իրապէս հեռանցան և մեր երկրին հեղուկ այս նոր օրինակին իրենց սահմանադրութեան օրէնքներուն մէջ ներմուծելով գինարգելութիւնը:

Բայց փաստն որ Տարգետն մարտի միայն օտ է եղած Գաղտնիքն ու յուսախաբութիւնը յոյսին անբաժան հեռուողը ինչպէս խառնուրդ յոյսին: Ոչ միայն այդպիսի վրայ դրուած արգելքը անոր գործածութիւնը զգալի չափով մը չկրցաւ խախտել: այլ ծնունդ առաւ շարք մը ծանր անպատեհութիւններու որոնք Ամերիկայի ներքին ու արտաքին անտեսութեան վրայ ժխտական ու վնասակար արդիւնք մը ունեցան: Նախ ժողովրդային զանգուածներու մէջ հեղինակութիւնը զգողութիւնը մը արձարձուցանու ու գնահատեցան կարկառուն անձնակազմութիւններ որ ուսուցչականութեան սկզբունքներուն հետ անհամաձայնելի գտան սոյն օրէնքը: Գայն հեղինակութեան մը անբաժան բարեփոխ ազատութեան զէմ խնդրուած մը:

Ամենախիտը երեւոյթը սակայն որ բնկարգաւ: Գինարգելութեան կիրառումին պարզէն արարքներու բարացումը ցանկաւ ըստ մտայնութեան էր: Ոճիկի չեղումը չափը տեսական վերելք մը կը նշանակէր:

Երկրի մէջ ծայրէն միւսը 404legoatները (Սպառնանգներ) ստորերկրային աղբիւրներու արդիւնքն սկսան: Գինարգելութեան արդիւնքներով իրենց ինչպէս անթիւ հեռագիր, ձուկեղբայն տարողիկներ, գնդադիւրակներ օթներ:

Եթէ որոշ պատճառներով, ինչպիսիք են պատրաստուած ուսուցչներու պակասը և նիւթական նեղութիւնը, կարելի չէ խառնափրկել հայրենի գոյութիւնը ուսուցչներու մէջ Լատին, ապա և ուշադրութիւնը կեղծողներուն է զանոնք պատրաստելու: Խնդիրն և այս պարտադրաբար: Ազգային Վարչութիւնը թէ Ուսումնական Խորհուրդը եթէ կ'ուզեն հիմնական կերպով մտենալ կրթական խնդրին, պէտք է քննութեան ենթարկեն ուսուցչները և անպատրաստներու պատրաստութեան մասին հոգան: Գաղտնիք չէ այնքան թէ մեր կրթական պայտօնեանիւրէն մէկ մասը, ոչ կ'ուզէ թողուլ ասպարէզը և ոչ ալ կ'ուզէ սորվիլ դառնալով վնասակար բեռ մը մեր հասարակականութեան համար:

Կրթութի միջավայրը և պայմանները լիւրջ կրնան ուսում ստանալարարել սորվելու ցանկութիւնը ունեցող ուսուցչներուն, մասնաւոր յաղաղիկայ շրջանին, երբ կ'սկսի ձեռարկել լսարանական բաժինը:

Այդ ձևի անպատրաստ ուսուցչները պէտք է գիտան, թէ վերջի վերջոյ վարժարանները պէտք է ենթարկուի 1177 հեղինակութեան մը քննութեան, որով պատուաւոր աւանդուած զուր փակ միջոցը պատրաստուին է և ոչ թէ զանազան իրաւախախտութիւններու և կողմնակցութիւններու վրայ յոյս դնելը:

ԱՄԲԱՍԱՆԱԳԻՐԸ
ՄԵՒԻՆԵԱՆ ՆԱԽԿԻՆ ՇՐՋԱՆԱՎԱՐՈՒՆԵՐՈՒ

Ուղղուած դպրոցի ակադեմիական Տնօրէնի և Կարգը ղեկավարող ակադեմիական Վարչութեան

Ներքե՛ք... Մեծ ճամբով մը եզրին, Եւկայիպատի մը շուքով նստած ենք մենք: Խուճ մը նախկին շրջանաւարտներէս: Մեր գէնն է քիչ մը անդին սկսող ծովը իր ճեղքով փրկուողներով: Մեր գրելու մը շրջանաւարտներն այս կապալանի գոցող երկինքը որուն երաժշտութիւնը կը խոսով մեր հոգին: Ընտրեցինք այս վայրը, որպէս զի իշտասակուն ու ոգեկոչուող ըլլան քննանքն հոտուով մը նստած վիթաւորները մը իր գին: Մենք լեցուած ենք նախկին նին գէն որ պատճառ է մեր նախկին գպրոցին մէջ: Թերթերը դեռ կը գրեն Մեւիտեան Որբանոցին մէջ խորհուրդ լրացուցեցինք մասին ու թոյն ու լեզու լրացուցեցինք անոնցին խնդրանք մըն է մեկու մը, պատեցու համար միւսը: Մենք լեցուած ենք խորունկ զայրոյթով մը ընդդէմ այն ազտու աւարտներ, զոր բրած է երկնիկ լեռնութեամբ մը, ու կ'ընէ մերին պատուաբան Տնօրէն Գ. Գ. Կիրակոսեան: Մենք այնքան պիտի չընտելանք եթէ վեճենք ու բարոյաները ըլլային շրջանակային, անգին վերջին հրեշտակ մը ու լուծ, եթէ ունենային երկու կողմէն ալ կարելի զիջումներ: Բայց կը թուի որ այդ մարտը, ինչքանիստ այդ զայրոցին, երբեմնի կառուած մը որպէս, այսօր կ'ուզէ վարել նաև աղաքներ, ձիերու փոխարէն, պարզ որ բախար զգուցիլ յանդգնութեամբ ժողովուրդի անոր, ասորով ձեռքը խարսխան ու սանձը զարգի մը:

Մեծ ճամբով մը եզրին, Եւկայիպատի մը շուքով նստած ենք մենք: Խուճ մը նախկին շրջանաւարտներէս: Մեր գէնն է քիչ մը անդին սկսող ծովը իր ճեղքով փրկուողներով: Մեր գրելու մը շրջանաւարտներն այս կապալանի գոցող երկինքը որուն երաժշտութիւնը կը խոսով մեր հոգին: Ընտրեցինք այս վայրը, որպէս զի իշտասակուն ու ոգեկոչուող ըլլան քննանքն հոտուով մը նստած վիթաւորները մը իր գին: Մենք լեցուած ենք նախկին նին գէն որ պատճառ է մեր նախկին գպրոցին մէջ: Թերթերը դեռ կը գրեն Մեւիտեան Որբանոցին մէջ խորհուրդ լրացուցեցինք մասին ու թոյն ու լեզու լրացուցեցինք անոնցին խնդրանք մըն է մեկու մը, պատեցու համար միւսը: Մենք լեցուած ենք խորունկ զայրոյթով մը ընդդէմ այն ազտու աւարտներ, զոր բրած է երկնիկ լեռնութեամբ մը, ու կ'ընէ մերին պատուաբան Տնօրէն Գ. Գ. Կիրակոսեան: Մենք այնքան պիտի չընտելանք եթէ վեճենք ու բարոյաները ըլլային շրջանակային, անգին վերջին հրեշտակ մը ու լուծ, եթէ ունենային երկու կողմէն ալ կարելի զիջումներ: Բայց կը թուի որ այդ մարտը, ինչքանիստ այդ զայրոցին, երբեմնի կառուած մը որպէս, այսօր կ'ուզէ վարել նաև աղաքներ, ձիերու փոխարէն, պարզ որ բախար զգուցիլ յանդգնութեամբ ժողովուրդի անոր, ասորով ձեռքը խարսխան ու սանձը զարգի մը:

Մեծ ճամբով մը եզրին, Եւկայիպատի մը շուքով նստած ենք մենք: Խուճ մը նախկին շրջանաւարտներէս: Մեր գէնն է քիչ մը անդին սկսող ծովը իր ճեղքով փրկուողներով: Մեր գրելու մը շրջանաւարտներն այս կապալանի գոցող երկինքը որուն երաժշտութիւնը կը խոսով մեր հոգին: Ընտրեցինք այս վայրը, որպէս զի իշտասակուն ու ոգեկոչուող ըլլան քննանքն հոտուով մը նստած վիթաւորները մը իր գին: Մենք լեցուած ենք նախկին նին գէն որ պատճառ է մեր նախկին գպրոցին մէջ: Թերթերը դեռ կը գրեն Մեւիտեան Որբանոցին մէջ խորհուրդ լրացուցեցինք մասին ու թոյն ու լեզու լրացուցեցինք անոնցին խնդրանք մըն է մեկու մը, պատեցու համար միւսը: Մենք լեցուած ենք խորունկ զայրոյթով մը ընդդէմ այն ազտու աւարտներ, զոր բրած է երկնիկ լեռնութեամբ մը, ու կ'ընէ մերին պատուաբան Տնօրէն Գ. Գ. Կիրակոսեան: Մենք այնքան պիտի չընտելանք եթէ վեճենք ու բարոյաները ըլլային շրջանակային, անգին վերջին հրեշտակ մը ու լուծ, եթէ ունենային երկու կողմէն ալ կարելի զիջումներ: Բայց կը թուի որ այդ մարտը, ինչքանիստ այդ զայրոցին, երբեմնի կառուած մը որպէս, այսօր կ'ուզէ վարել նաև աղաքներ, ձիերու փոխարէն, պարզ որ բախար զգուցիլ յանդգնութեամբ ժողովուրդի անոր, ասորով ձեռքը խարսխան ու սանձը զարգի մը:

Մեծ ճամբով մը եզրին, Եւկայիպատի մը շուքով նստած ենք մենք: Խուճ մը նախկին շրջանաւարտներէս: Մեր գէնն է քիչ մը անդին սկսող ծովը իր ճեղքով փրկուողներով: Մեր գրելու մը շրջանաւարտներն այս կապալանի գոցող երկինքը որուն երաժշտութիւնը կը խոսով մեր հոգին: Ընտրեցինք այս վայրը, որպէս զի իշտասակուն ու ոգեկոչուող ըլլան քննանքն հոտուով մը նստած վիթաւորները մը իր գին: Մենք լեցուած ենք նախկին նին գէն որ պատճառ է մեր նախկին գպրոցին մէջ: Թերթերը դեռ կը գրեն Մեւիտեան Որբանոցին մէջ խորհուրդ լրացուցեցինք մասին ու թոյն ու լեզու լրացուցեցինք անոնցին խնդրանք մըն է մեկու մը, պատեցու համար միւսը: Մենք լեցուած ենք խորունկ զայրոյթով մը ընդդէմ այն ազտու աւարտներ, զոր բրած է երկնիկ լեռնութեամբ մը, ու կ'ընէ մերին պատուաբան Տնօրէն Գ. Գ. Կիրակոսեան: Մենք այնքան պիտի չընտելանք եթէ վեճենք ու բարոյաները ըլլային շրջանակային, անգին վերջին հրեշտակ մը ու լուծ, եթէ ունենային երկու կողմէն ալ կարելի զիջումներ: Բայց կը թուի որ այդ մարտը, ինչքանիստ այդ զայրոցին, երբեմնի կառուած մը որպէս, այսօր կ'ուզէ վարել նաև աղաքներ, ձիերու փոխարէն, պարզ որ բախար զգուցիլ յանդգնութեամբ ժողովուրդի անոր, ասորով ձեռքը խարսխան ու սանձը զարգի մը:

Մեծ ճամբով մը եզրին, Եւկայիպատի մը շուքով նստած ենք մենք: Խուճ մը նախկին շրջանաւարտներէս: Մեր գէնն է քիչ մը անդին սկսող ծովը իր ճեղքով փրկուողներով: Մեր գրելու մը շրջանաւարտներն այս կապալանի գոցող երկինքը որուն երաժշտութիւնը կը խոսով մեր հոգին: Ընտրեցինք այս վայրը, որպէս զի իշտասակուն ու ոգեկոչուող ըլլան քննանքն հոտուով մը նստած վիթաւորները մը իր գին: Մենք լեցուած ենք նախկին նին գէն որ պատճառ է մեր նախկին գպրոցին մէջ: Թերթերը դեռ կը գրեն Մեւիտեան Որբանոցին մէջ խորհուրդ լրացուցեցինք մասին ու թոյն ու լեզու լրացուցեցինք անոնցին խնդրանք մըն է մեկու մը, պատեցու համար միւսը: Մենք լեցուած ենք խորունկ զայրոյթով մը ընդդէմ այն ազտու աւարտներ, զոր բրած է երկնիկ լեռնութեամբ մը, ու կ'ընէ մերին պատուաբան Տնօրէն Գ. Գ. Կիրակոսեան: Մենք այնքան պիտի չընտելանք եթէ վեճենք ու բարոյաները ըլլային շրջանակային, անգին վերջին հրեշտակ մը ու լուծ, եթէ ունենային երկու կողմէն ալ կարելի զիջումներ: Բայց կը թուի որ այդ մարտը, ինչքանիստ այդ զայրոցին, երբեմնի կառուած մը որպէս, այսօր կ'ուզէ վարել նաև աղաքներ, ձիերու փոխարէն, պարզ որ բախար զգուցիլ յանդգնութեամբ ժողովուրդի անոր, ասորով ձեռքը խարսխան ու սանձը զարգի մը:

Մեծ ճամբով մը եզրին, Եւկայիպատի մը շուքով նստած ենք մենք: Խուճ մը նախկին շրջանաւարտներէս: Մեր գէնն է քիչ մը անդին սկսող ծովը իր ճեղքով փրկուողներով: Մեր գրելու մը շրջանաւարտներն այս կապալանի գոցող երկինքը որուն երաժշտութիւնը կը խոսով մեր հոգին: Ընտրեցինք այս վայրը, որպէս զի իշտասակուն ու ոգեկոչուող ըլլան քննանքն հոտուով մը նստած վիթաւորները մը իր գին: Մենք լեցուած ենք նախկին նին գէն որ պատճառ է մեր նախկին գպրոցին մէջ: Թերթերը դեռ կը գրեն Մեւիտեան Որբանոցին մէջ խորհուրդ լրացուցեցինք մասին ու թոյն ու լեզու լրացուցեցինք անոնցին խնդրանք մըն է մեկու մը, պատեցու համար միւսը: Մենք լեցուած ենք խորունկ զայրոյթով մը ընդդէմ այն ազտու աւարտներ, զոր բրած է երկնիկ լեռնութեամբ մը, ու կ'ընէ մերին պատուաբան Տնօրէն Գ. Գ. Կիրակոսեան: Մենք այնքան պիտի չընտելանք եթէ վեճենք ու բարոյաները ըլլային շրջանակային, անգին վերջին հրեշտակ մը ու լուծ, եթէ ունենային երկու կողմէն ալ կարելի զիջումներ: Բայց կը թուի որ այդ մարտը, ինչքանիստ այդ զայրոցին, երբեմնի կառուած մը որպէս, այսօր կ'ուզէ վարել նաև աղաքներ, ձիերու փոխարէն, պարզ որ բախար զգուցիլ յանդգնութեամբ ժողովուրդի անոր, ասորով ձեռքը խարսխան ու սանձը զարգի մը:

Մեծ ճամբով մը եզրին, Եւկայիպատի մը շուքով նստած ենք մենք: Խուճ մը նախկին շրջանաւարտներէս: Մեր գէնն է քիչ մը անդին սկսող ծովը իր ճեղքով փրկուողներով: Մեր գրելու մը շրջանաւարտներն այս կապալանի գոցող երկինքը որուն երաժշտութիւնը կը խոսով մեր հոգին: Ընտրեցինք այս վայրը, որպէս զի իշտասակուն ու ոգեկոչուող ըլլան քննանքն հոտուով մը նստած վիթաւորները մը իր գին: Մենք լեցուած ենք նախկին նին գէն որ պատճառ է մեր նախկին գպրոցին մէջ: Թերթերը դեռ կը գրեն Մեւիտեան Որբանոցին մէջ խորհուրդ լրացուցեցինք մասին ու թոյն ու լեզու լրացուցեցինք անոնցին խնդրանք մըն է մեկու մը, պատեցու համար միւսը: Մենք լեցուած ենք խորունկ զայրոյթով մը ընդդէմ այն ազտու աւարտներ, զոր բրած է երկնիկ լեռնութեամբ մը, ու կ'ընէ մերին պատուաբան Տնօրէն Գ. Գ. Կիրակոսեան: Մենք այնքան պիտի չընտելանք եթէ վեճենք ու բարոյաները ըլլային շրջանակային, անգին վերջին հրեշտակ մը ու լուծ, եթէ ունենային երկու կողմէն ալ կարելի զիջումներ: Բայց կը թուի որ այդ մարտը, ինչքանիստ այդ զայրոցին, երբեմնի կառուած մը որպէս, այսօր կ'ուզէ վարել նաև աղաքներ, ձիերու փոխարէն, պարզ որ բախար զ

